

تشنج

گروه هدف: بیماران تشنجی

تهیه و تنظیم: شمس مقصودی

کارشناس پرستاری

سرپرستار: آقای کشی زاده

زیر نظر: رییس بخش آقای دکتر اعلاء

اورژانس پاییز (۱۴۰۰)

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۱/۱

* این افراد نباید به تنهایی در جایی رها شوند. بروز تشنج می تواند با آسیب به سر همراه بوده و در صورت نداشتن همراه و دیر رسیدن به مرکز درمانی، به عوارض ناگواری منجر شود.

* زنان مبتلا به این اختلال در حین آشپزی باید در حضور فردی دیگر اقدام به آشپزی نمایند

* بیماران پس از چند سال مصرف دارو و عدم بروز حملات در صورت نوار مغزی طبیعی با دستور پزشک می توانند درمان خود را به تدریج قطع کنند. این افراد می توانند مانند افراد طبیعی فعالیت کنند.

منبع:

برونر سودات (مغزو اعصاب) ۲۰۱۰ نشر جامع - سالمی

شماره تماس واحد مربوطه:

۵۹-۳۳۳۴۷۰۵۴-۰۴۱

داخلی: ۷۱۰۴

<https://imamreza.tbzmed.ac.ir>

۱۰- در صورت امکان بیمار را به یک پهلو خوابانده و سر وی را به طرف جلو خم نمایید تا زبان به سمت جلو متمایل شده و تخلیه بزاق و موکوس به راحتی صورت گیرد.

نکاتی که بیماران باید رعایت کنند:

* این بیماران باید بر اساس نظر پزشک، اقدام به مصرف دارو نمایند. کاهش یا افزایش داروی مصرفی بر اساس نظر پزشک می باشد.

* قطع ناگهانی دارو می تواند منجر به بروز حمله ی پایدار تشنج شود که گاهی به سختی قابل کنترل بوده و حتی منجر به مرگ بیمار می شود.

* بیماران مبتلا به صرع باید به مدت ۲ تا ۵ سال از قرارگیری در شرایطی که در صورت بروز تشنج می تواند آسیب رسان باشد، اجتناب کنند؛ از جمله این موارد می توان به رانندگی، شنا کردن، کار یا تردد در ارتفاعات، اشاره کرد

تشنج:

نشانه بروز یک فعالیت نورونی همزمان، غیرطبیعی و شدید درمغز است که می تواند به صورت تغییر در وضعیت روانی، سطح هوشیاری، حرکات تونیک و کلونیک بروز یابد.

اختلالات حین تشنج:

۱- سفتی در بدن

۲- ثابت شدن هر دو چشم

۳- تغییر در اندازه مردمک

۴- بی اختیاری در دفع ادرار یا مدفوع

۵- عدم توانایی سخن گفتن بعد از بروز حمله

۶- قفل شدن فک بیمار در اثر انقباضات عضلانی

۷- افزایش ترشحات بیمار به صورت خروج کف از دهان

علل تشنج:

۱- تب بالا

۲- میگرن

۳- سوء مصرف الکل

۴- کمبود ویتامین دی

۵- خونریزی مغزی ناشی از ترومای سر

مراقبت های صحیح:

۱- اطراف بیمار را خلوت کنید و وی را از دید افراد کنجکاو دور نگه دارید (بیمارانی که دارای پیش درآمد و هشدار نسبت به قریب الوقوع بودن تشنج می باشند فرصت کافی دارند تا مکانی خلوت و ایمن بیابند)

۲- در صورت امکان بیمار را بر روی زمین قرار دهید.

۳- سر بیمار را با استفاده از یک بالش محافظت نموده و از بروز آسیب دیدگی سر پیشگیری کنید. (آسیب دیدگی سر ناشی از اصابت آن با سطوح سخت

۴- لباس های تنگ را که به بدن فشار می آورند را باز کنید.

۵- هر نوع وسایل و اسباب منزل که ممکن است موقع بروز تشنج به بیمار آسیب برساند را در کناره های اتاق قرار دهید.

۶- اگر بیماری بر روی تخت قرار داشت بالش را برداشته و نرده های کناری تخت را بالا ببرید.

۷- اگر قبل از بروز حمله تشنج هشدار وجود دارد برای کاهش احتمال گاز گرفتگی زبان یا لب یک ایروی دهانی برای بیمار کار بگذارید.

۸- هرگز سعی نکنید تا فک های بیمار را که در اثر اسپاسم و سفتی عضلات به هم فشرده شده اند به زور باز کرده و چیزی بین آنها قرار دهید. نتیجه چنین عملی می تواند شکستن دندان ها و آسیب دیدگی زبان و لب باشد.

۹- هیچ کوششی در جهت مهار یا محدود کردن حرکات بیمار در خلال تشنج نباید صورت گیرد چون انقباضات عضلانی قوی بوده و مهار حرکات بیمار می تواند سبب آسیب دیدگی شود.